

ת"ד 615/01/15 - מדינת ישראל נגד מחמד סקאפי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 615-01-15 מדינת ישראל נ' סקאפי
תיק חיצוני: 5863/13

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
מאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד	
נאשם	מחמד סקאפי ע"י ב"כ עו"ד עדי נשאשיבי

החלטה

לפניי בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי") לפיה עותר המבקש לגילוי מסמכים אשר לעניינו רלוונטיים להגנתו.

החלטתי לדחות את הבקשה כפי שיפורט להלן.

העובדות הצריכות לעניין וההליכים עד כה

1. נגד המבקש (להלן: "המבקש" או "הנאשם") הוגש כתב אישום המייחס לו, בין היתר, עבירה של גרם מוות ברשלנות.

2. על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם נסע ברכב פרטי בכביש 437 מכיוון ענתות לכיוון חיזמה. בסמוך לצומת ענתות, סטה הנאשם מנתיב נסיעתו וחצה קו הפרדה רצוף לנתיב הנסיעה הנגדי. כתוצאה מכך, התנגש חזיתית ברכב פרטי שהגיע מהכיוון הנגדי אשר היה נהוג ע"י איאד אבו הדואן (להלן: "המעורב"). במושב הנוסע ליד הנהג המעורב ישבה רסמייה קראמה אשר מצאה את מותה כתוצאה מהתאונה לאחר שהובלה במצב קריטי לבית החולים.

3. בפתח הדיון הגיש הנאשם בקשה לעיון במסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי לפיה הוא עותר להורות למאשימה לגלות ולמסור לעיונו את המידע והמסמכים הבאים:

- מלוא המסמכים הנוגעים לעברו הרפואי (בעיקר הפסיכיאטרי) של הנהג המעורב.
- העתק מלוא המסמכים הנוגעים לנהג המעורב במכון הרפואי לבטיחות בדרכים,

נתונים אודות בדיקות שביצע בנוגע לכושר הנהיגה שלו ונתונים אודות מצב רישיון הנהיגה שלו בזמן האירוע, לפניו ולאחריו.

4. לצורך דיון בבקשה זומן הנהג המעורב לדיון ונתקבלה דעתו לבקשה כאשר הוא מיוצג על ידי עורכת דין מטעמו.

טענות הצדדים

5. לטענת המבקש החומר המבוקש רלוונטי מאוד להגנתו.

6. המאשימה מתנגדת לבקשה. לטענתה החומר הנוגע לעברו הרפואי של הנהג המעורב, אינו רלוונטי לבירור אשמת הנאשם. לטענתה, נוכח נסיבות קרות התאונה וכפי שעולה מחומר הראיות, ובהתחשב בגרסה אותה מסר הנאשם במשטרה, אין ספק כי הוא אחראי לתאונה ואין כל רלוונטיות למסמכים אותם הוא מבקש לגלות. המאשימה הדגישה כי הנאשם כלל לא נימק מדוע המסמכים המבוקשים רלוונטיים להגנתו ומדוע יש להעדיף פגיעה בפרטיותו של המעורב בכל הנוגע לעברו הרפואי על פני שמירת זכויותיו. שנית, לטענת המאשימה מידע לגבי מצב רישיונו של המעורב מצוי בחומר החקירה, הכולל פלט שאילתה לקובץ נהגים, שם קיים מידע אודות מצב רישיונו של המעורב. שלישית, לטענת המאשימה, למסמכים של מכון הרפואי לבטיחות בדרכים, אין רלוונטיות לבירור אשמת הנאשם, זאת נוכח נסיבות קרות התאונה כפי שעולה מחומר הראיות, ובהתחשב בגרסת הנאשם, כפי שנמסרה במהלך עדותו במשטרה.

דיון והכרעה

7. כבר נפסק כי בדיון בבקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחשיפת מידע שעשוי לסייע לו בהגנתו, לבין זכויותיהם של צדדים שלישיים לפרטיות ולכבוד (ראו: בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' שיינר** (פורסם בנבו, 23.01.14) (להלן: "**פס"ד שיינר**"; בש"פ 9322/99 **מסארוה נ' מדינת ישראל** פ"ד נד(1) 376 (פורסם בנבו, 06.02.00) (להלן: "**פס"ד מסארוה**")).

8. בפס"ד מסארוה הנ"ל עמד בית המשפט העליון על מלאכת האיזון הנדרשת וקבע כי:

"כאשר אין מדובר בחומר שנתפס במהלך החקירה ישקול בית המשפט את הרלוונטיות של החומר ואת ערכו הראייתי, אל מול זכויות היסוד החוקתיות של העד שאת הפרטים הנוגעים אליו מבקשים לחשוף, ויערוך את האיזון הראוי ביניהם".

9. בהקשר לבקשות לעיין במסמכים שעניינם טיפול רפואי או נפשי של עד קבע בית המשפט העליון, כי במסגרת האיזון, יש לקחת בחשבון את החיסיון של מטפל-מטופל בהתאם לפקודת הראיות ואת הפגיעה בדיסקרטיות ובסודיות, שהן אבן הפינה של הטיפול, ובפרט הטיפול הנפשי (**פס"ד שיינר**; וכן בש"פ 9081/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.01.13)).

10. במקרה דנן, הסניגור לא פירט מדוע קיימת אפשרות סבירה כי יש בחומר הרפואי הקשור במעורב בכדי

להועיל להגנת הנאשם. יתרה מזאת, בשלב זה, בהנחה ואכן יתברר כי המעורב סובל מבעיות רפואיות או נפשיות, לא ברור כיצד יש בכך כדי להועיל להגנת הנאשם. מעיון בתיק החקירה עולה כי בוחן התנועה, רס"ב עוגן מנדל, שהגיע לזירת התאונה מיד לאחר התרחשותה ובחן את הממצאים בשטח, הגיע למסקנה כי ההתנגשות אירעה בנתיב נסיעת רכב המעורב, כלומר רכב הנאשם הוא זה שסטה לנתיב הנגדי וגרם להתנגשות.

11. עוד ובנוסף, אין מחלוקת כי המעורב היה פסול לנהיגה על ידי משרד הרישוי. בנסיבות אלה, לא ברור מדוע נדרש הנאשם למסמכים הקשורים במעורב הנמצאים במכון הרפואי לבטיחות בדרכים. ברי אין מחלוקת כי המעורב היה פסול מלנהוג ע"י משרד הרישוי. יחד עם זאת, אין בעובדה שהמעורב היה לכאורה פסול מלנהוג די להעיד על אחריות שניתן לייחס לו לאירוע התאונה.

12. יוער כי המאשימה לבטח תבחר לייחס לנהג המעורב, על פי שיקול דעתה ובהתאם לנסיבות את העבירות המתאימות כגון נהיגה בזמן פסילה אם יוכח כי דבר הפסילה אכן הודע לו. יחד עם זאת, אין בדבר כדי להעלות או להוריד מאחריותו של הנאשם למיוחס לו בכתב האישום ועל כן לא מצאתי רלוונטיות למסמכים הקשורים במעורב שנמצאים במכון הרפואי לבטיחות בדרכים.

13. כללו של דבר, אני דוחה את הבקשה על כל חלקיה. אין צו להוצאות.

14. במועד הקבוע לדיון ליום 14.12.16 שעה 08:30 נותר על כנו, ובמועד זה ימסור הנאשם את תשובתו לאישום.

המזכירות תודיע לצדדים בהתאם.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ו, 22 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.